

[Stinus]

det dårligst tænkelige tidspunkt til at fremme forslag om radikale reformer. Hvordan skulle industrialiserede lande, besat af deres egne alvorlige problemer, kunne forventes at træffe dristige og vidtrækkende foranstaltninger til at forstærke samarbejdet med den tredje verden? Ikke desto mindre tror vi, at det præcis er i en kriseperiode som den nuværende, at dristige initiativer skal tages til at løse verdensproblemerne.«

Udviklingslandene, landene i den tredje verden, taler om en ny økonomisk verdensorden. Det gør vi i den rige verden også, men er vi parate til at opfylde udviklingslandenes ønsker? Er vi parate til de dristige initiativer, som omtales i Brandtrapporten? Den danske dristighed synes at vise sig ved en nedskæring af stigningstakten i u-landshjælpen.

Udenrigsministeren var i sin redegørelse pessimistisk med hensyn til mulighederne for at opnå skelsættende resultater inden for udviklingssamarbejdet på områder som handelspolitik, valutapolitik, betalingsbalanceproblemer osv. Men det er jo netop det, en ny økonomisk verdensorden drejer sig om. Desværre deler vi udenrigsministerens pessimisme.

På FN's ekstraordinære generalforsamling i år nåede man frem til, hvad der må kaldes et dårligt kompromis om en ny udviklingsstrategi for det kommende tredje udviklingsår. For udviklingslandene er kompromiset dårligt, fordi det ikke i tilstrækkelig grad forpligter de rige lande med hensyn til at medvirke til reformer i det internationale økonomiske system til fordel for u-landene. Og for vores del af verden er kompromiset ikke tilfredsstillende, fordi det ikke i tilstrækkelig grad forpligter u-landene med hensyn til deres ansvar for, at udviklingen kommer alle befolkningsgrupper til gode.

Det radikale venstre fulgte med tilfredshed udenrigsministerens bestræbelser under den ekstraordinære generalforsamling for at påvirke vore EF-partnere til at være mere positive over for udviklingslandenes ønsker, og vi beklager, at udenrigsministerens anstrengelser ikke førte til et bedre resultat.

Det må i denne sammenhæng være relevant at spørge, om vi i det hele taget kan fortsætte det snævre samarbejde med de øvrige EF-lande, Holland undtaget, på dette område. Er vore interesser over for udvik-

lingslandene de samme som Englands, Frankrigs, Vesttysklands, som ser ud til at falde sammen med USAs? Efter forløbet af den ekstraordinære generalforsamling er det radikale venstre overbevist om, at svaret må være nej.

Lad os bruge de muligheder, vi har inden for EF, til at presse udviklingen den rigtige vej, som udenrigsministeren sagde i sin redegørelse. Men hvis EF-landene sammen med USA går en helt anden vej, må vi gå vore egne veje sammen med Holland og ikke-EF-lande, først og fremmest de øvrige nordiske lande, som vil det samme som vi.

Det centrale spørgsmål i Nord-Syd-dialogen, som skal føre til en ny økonomisk verdensorden, drejer sig om verdens økonomiske og valutariske systemer, som domineres af den vestlige verden og af de multinationale selskaber, om det internationale handelsmønster, om de globale produktions- og forbrugsstrukturer, som også domineres af den vestlige verden, og om vestens teknologimonomopol. Alt dette kan ikke ændres pludseligt, men, som Willy Brandt udtrykker det: dristige initiativer skal tages.

Det radikale venstre glæder sig over udenrigsministerens initiativ til nedsættelse af et sagkyndigt udvalg til at gennemgå principperne for den danske bistand til udviklingslandene med henblik på at klarlægge, hvordan vi mest hensigtsmæssigt kan bidrage til den tredje verdens udvikling. Vi synes, det er en god idé, og vi synes endnu bedre om den, hvis udenrigsministeren ved udarbejdelsen af et kommissorium for et sådant sagkyndigt udvalg vil lade sig inspirere af det forslag, der er udarbejdet af den såkaldte NØV-koalition, som tæller en række u-landsinteresse-rede organisationer. Kommissoriet skulle bl.a. omfatte en analyse af konsekvenserne for Danmark af en gennemførelse af en ny økonomisk verdensorden og en analyse af u-landspolitikken set i relation til den øvrige udenrigspolitik.

Det radikale venstre vil desuden foreslå, at det nye udvalg får til opgave at følge de danskstøttede projekter efter disses aflevering til eller overtagelse af udviklingslandene selv. Hvordan går det med projekterne? Føres de videre efter hensigten, eller går de i stå, eller bliver de til noget helt andet end det tilsigtede?